

ת"פ 20068/10/16 - מדינת ישראל נגד אבירם מזרחי, מיכאל סריקוב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 20068-10-16 מדינת ישראל נ' מזרחי ואח' 18 מרץ 2018

לפני כבוד השופט בני שגיא
המאשימה

מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד דליה וייסברג

נגד
הנאשמים

1. אבירם מזרחי
על-ידי ב"כ עו"ד אופיר כתבי
2. מיכאל סריקוב
על-ידי ב"כ עו"ד ירוסלב מץ ועו"ד צאלה ישמח

גזר דין

כללי

1. שני הנאשמים הודו במסגרת הסדר טיעון בעובדותיו של כתב אישום מתוקן, בביצוע העבירות הבאות:

נאשם 1 - סיוע להצתה; **נאשם 2** - קשירת קשר לביצוע פשע, הפרת הוראה חוקית והטרדת עד;

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש, ושני הנאשמים הופנו לשרות המבחן עובר לשמיעת הטיעונים לעונש.

עובדות כתב האישום המתוקן

2. כתב האישום המתוקן מתאר את יחסי החברות ששררו בין הנאשמים ואת קשירת הקשר להצתת מאפיה (השייכת לאשתו של נאשם 2), לצורך קבלת תגמולי ביטוח. קשירת הקשר נעשתה בין נאשם 2 לבין אבירם דונל (להלן - **דונל**). עוד צוין כי על-מנת לסייע לביצוע ההצתה, נפגש נאשם 1 עם אותו דונל, מסר לו שני בקבוקי בנזין, הראה לו היכן נמצאת המאפיה, ומהו המועד לביצוע ההצתה. בנוסף, מסר נאשם 1 לדונל ₪ 1300 כמקדמה. בהמשך, הגיע דונל אל המאפיה, פרץ לתוכה באמצעות מברג, שפך את הבנזין ושילח במקום אש, אולם בפועל, נגרם למאפיה נזק קל בלבד.

במסגרת אישום זה הורשע נאשם 1 בעבירה של סיוע להצתה, ואילו נאשם 2 הורשע בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע (הצתה).

האישום השני מיוחס לנאשם 2 בלבד, שם תואר כי לאחר ששחרר בתנאים מגבילים, התקשר לאחד מעדי התביעה - הוא סוכן הביטוח אשר טיפל בענייני המאפיה - וביקש שיצור עבורו מסמך כתוב, לפיו ביקש ממנו לבטל את כל הפוליסות הקיימות לו בחברה, ובכללן, את הפוליסה של המאפיה. הנאשם עשה כן ביודעו כי סוכן הביטוח מסר במשטרה כי מעולם לא הורה לבטל את הפוליסה. בהמשך, התקשר הנאשם שלוש פעמים נוספות לסוכן הביטוח, וכאשר נענה באחת הפעמים, חזר על בקשתו לקבל את המסמך.

במסגרת אישום זה הורשע נאשם 2 בעבירות של הפרת הוראה חוקית והטרדת עד.

עד כאן עובדותיו של כתב האישום, ויש ליתן את הדעת לשני נתונים, שכן אלה נתונים חשובים עת אדרש לקביעת מתחם העונש ההולם: הראשון - במסגרת ההסדר, תוקן כתב האישום באופן שעבירת ההצתה כלל אינה מיוחסת לנאשם 2; השני - קשירת הקשר שקדמה להצתה נעשתה בין נאשם 2 לבין דונל, ומבלי שנאשם 1 יהיה חלק ממנה.

תסקירי שרות המבחן וראיות נוספות לעונש

3. משני התסקירים שהוגשו בעניינו של נאשם 1, עולה תמונה של נאשם צעיר, בן 29, גרוש ואב לילד בן 9, המצוי בזוגיות ועומד להתחתן בשנית. הנאשם, אשר הוריו התגרשו בהיותו בן 10, על רקע התמכרותו של אביו לאלכוהול, תואר כמי שגדל בצל מצוקה כלכלית ולמד במסגרות פנימייתיות, אך בשלב מסוים התגייס על-מנת לסייע כלכלית לבית ונשר מהמסגרת הלימודית. הנאשם קיבל פטור משירות צבאי, פתח קיוסק שנסגר בהמשך ונקלע לקשיים כלכליים. הנאשם הסתייע בבני משפחתו על-מנת לשלם את חובותיו, וכיום מנהל מיזם אינטרנטי בתחום הנדל"ן בשותפות עם ארוסתו.

הנאשם הודה בביצוע העבירות בפני קצינת המבחן, ושרות המבחן סבר כי נוכח העובדה כי הנאשם נעדר מקורות תמיכה לאורך חייו, ונחשף מגיל צעיר לגורמים עברייניים באזור מגוריו, יש מקום לשלבו בקבוצה טיפולית, וכך עשה. צוין כי הנאשם הגיע לכל המפגשים הטיפוליים בזמן וברצף, לקח חלק פעיל, ביקש לערוך שינוי בעמדותיו כלפי החוק וביקש לשנות דפוסים הקשורים בקשירת קשריו השוליים ובשינוי דפוסי ההסתרה שאפינו את חייו טרם מעצרו. שרות המבחן ציין כי להתרשמותו, הנאשם הצליח ליצור תקשורת ישירה ופתוחה עם סובביו והביע נכונות להעמיק השתלבותו בהליך הטיפול. בהמשך, שולב הנאשם בסדנה נוספת במסגרת שרות המבחן, אותה תיאר כמסייעת בהפנמה של משמעויות והשלכות של מעשיו. שרות המבחן ציין כי הנאשם מצוי במקום ראשוני של זיהוי מצבי סיכון, ויש מקום

להמשך קשר טיפולי עם שרות המבחן על-מנת להעמיק את השינוי בדפוסי חשיבתו של הנאשם.

שרות המבחן המליץ על הטלת ענישה בדמות מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות לצד הטלת צו מבחן לתקופה של שנה, במהלכה ישולב בטיפול המשך.

4. מהתסקיר שהוגש **בעניינו של נאשם 2**, עולה תמונה של נאשם בן 39, נשוי ואב לשלושה ילדים קטינים (בגילאים שנה עד שבע), אשר השלים 11 שנות לימוד, וניהל עסקים בתחום המזון. הנאשם עבד לאורך השנים באופן רציף, אך בגיל 30 עבר תאונת דרכים קשה שהצריכה אותו לתהליך שיקומי שנמשך שנתיים. בגיל 32 נישא הנאשם, ונולדו לו שלושה ילדים. שרות המבחן התייחס להרשעותיו הקודמות של הנאשם (בגין עבירות אלימות מהשנים 2005 - 2006) ולהתמתנות שחלה בהתנהלותו מאז נישואיו, בין היתר, בזכות קשר טיפולי יציב ומשמעותי עם גורמי הטיפול במרכז "קרבה בטוחה" (שם טופל על-ידי העובד הסוציאלי אבי תפילין שאף העיד בהליך הנוכחי). בהתייחס לעמדתו של הנאשם, צוין כי הנאשם נטה לטשטש מידת מעורבותו בעבירה, אך צוין כי ברקע הדברים חובות שנצברו וחוסר רווחיות של אותה מאפיה. עוד צוין כי נוכח יציבות המסגרת המשפחתית שהקים הנאשם, ההתמדה במסגרות הטיפוליות והתעסוקתיות לאורך השנים, תפיסת תפקיד מגובשת ודאגתו לצרכי משפחתו, ביטחון בקשר עם גורמי טיפול במרכז "קרבה בטוחה" והמוטיבציה שמגלה לשינוי התנהגות עבריינית - קיים סיכוי לשיקום, וזאת במידה ותימשך ההתערבות הטיפולית.

שרות המבחן, גם תוך התבססות על גורמי הטיפול המלווים את הנאשם משך שנים רבות, המליץ על הטלת ענישה בדמות מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות לצד צו מבחן לתקופה בת 18 חודשים, במהלכה ימשיך בטיפול הן במסגרת "קרבה בטוחה" והן במסגרת שרות המבחן.

5. מעדותו של אבי תפילין, מנהל המרכז הטיפולי "קרבה בטוחה" ומהמסמך שהוגש - נע/1 - עולה כי נאשם 2 מטופל במרכז החל משנת 2007, עם הפסקות בין תקופת טיפול אחת לשנייה, תוך שהוא מסתייע הן בטיפול קבוצתי, הן בטיפול פרטני והן בהווה בטיפול זוגי. נאשם 2 פנה בשנת 2007 לקבלת טיפול בשל בעיות אלימות מהן סבל, כאשר לאורך השנים ניכר היה כי בעיות אלה שככו, שכן הנאשם הצליח לשנות את חייו בצורה משמעותית, לעזוב את העולם הפלילי, לנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין הן ברמה האישית והמשפחתית והן ברמה המקצועית. צוין כי הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה, תיאר את הרקע למעשים כדחף רגעי הנועץ בפאניקה וחרדה עם התעוררות קשיים כלכליים הקשורים לאותה מאפיה שהייתה בבעלותו. הטיפול הנוכחי מתמקד במעשה מושא כתב האישום, ברגסיה הרגשית ובדרכים הנחוצות כדי להעלים מרכיב זה מחייו של הנאשם, על-מנת **"לסלק כל שריד נותר מחשיבתו העבריינית של מר סריקוב מהעבר"**. עוד תואר כי הנאשם חש כישלון, איבד את ביטחונו העצמי ומסתייע במטפל על-מנת למצוא תשובות והגנות מפני מעשים אלו בעתיד.

6. מעדותה של גב' שירי סריקוב, אשתו של נאשם 2, עולה תמונה של התמודדות זוגית מרשימה עם הקשיים השונים שהתעוררו לאורך השנים, החל מאותה תקופה קשה בה עבר הנאשם שיקום בעקבות

תאונת הדרכים דרך קשיים כלכליים משמעותיים שנוצרו לאחר מכן, ועד הקמת תא משפחתי תקין ומפרה. המשבר הנוכחי אף הוא זכה להתייחסות גברת סריקוב, אשר הביעה תמיכה בנאשם, מבינה את נזקקותו הטיפולית העמוקה, ועומדת לצידו בכל שיידרש. גברת סריקוב אף תיארה את תפקודו יוצא הדופן של הנאשם כאב לשלושה ילדים קטנים, את הקשר של הילדים עימו ואת המשבר שחוו הילדים עת נעצר הנאשם בתיק זה.

טיעוני הצדדים

7. התובעת, עו"ד דליה וייסברג, בטיעון מובנה ורהוט, התייחסה לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, לנסיבות ביצוע העבירות, לעברם הפלילי של הנאשמים, לתסקירי שרות המבחן וכן למכלול הנתונים האישיים. התובעת אף התייחסה לעובדה כי נאשם 1 הורשע בעבירת סיוע, ואילו נאשם 2 הורשע בקשירת קשר ולא כשותף בהצתה עצמה שבוצעה על-ידי דונל.

לשיטת התביעה, יש לקבוע את מתחמי הענישה באופן הבא:

בעניינו של נאשם 1 - על המתחם לנוע בין 8 חודשי מאסר ל- 18 חודשי מאסר, ויש לגזור על נאשם 1 עונש של 12 חודשי מאסר, ומעונש זה לנכות את תקופת מעצרו.

בעניינו של נאשם 2 - על המתחם בעניינו של האישום הראשון לנוע בין מאסר מותנה ל- 12 חודשי מאסר, ובעניינו של האישום השני - בין מאסר לתקופה של מספר חודשים (שניתן לרצות בעבודות שרות) לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בסופו של טיעון, סברה התביעה כי יש מקום לגזור על נאשם 2 עונש של 8 חודשי מאסר בניכוי תקופת מעצרו (העומדת על כמעט חודשיים).

8. באי-כוח הנאשמים, עורכי הדין מץ וכתבי, עמדו על נסיבות ביצוע העבירות (כל אחד בהתייחס לנאשם אותו הוא מייצג), על נתונייהם האישיים של הנאשמים, על ההליך הטיפולי בו נטלו חלק, על מאמציהם לערוך שינוי באורחות חייהם ודפוסי חשיבותם, ועל הצורך להמשיך לקדם הליכים טיפוליים אלה. שני הסנגורים סברו כי יש לאמץ את המלצות שרות המבחן, ולהסתפק בעונש מאסר לריצוי בעבודות שרות, כאשר הודגש כי עתירה זו אינה רחוקה כלל מעתירתה של התביעה לעונש, בוודאי כאשר עסקינן בעניינו של נאשם 2.

9. באי-כוח הצדדים הציגו פסיקה מגוונת באשר לעבירות הצתה, קשירת קשר וסיוע להצתה.

עבר פלילי

10. **עברו הפלילי של נאשם 1** כולל הרשעה אחת בעבירת סמים שבוצעה בשנת 2012, בגינה נדון למאסר בן שישה חודשים לריצוי בדרך של עבודות שרות.

עברו הפלילי של נאשם 2 כולל עבירות אלימות שבוצעו בין השנים 2000 ל- 2006, בגין נדון לתקופות מאסר מותנות, כאשר באחד המקרים אף הוארך העונש המותנה נוכח הליך טיפולי שעבר, הגם שהעבירות שביצע הנאשם בעבר אינן קלות, נראה כי תקופת המאסר היחידה שהושתה עליו עמדה על שלושה חודשים לריצוי בדרך של עבודות שרות. עוד יצוין כי בשנת 2012 נרשמה לחובת הנאשם הרשעה בעבירת תכנון ובניה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

11. הצתה היא עבירה חמורה המצדיקה השתת ענישה משמעותית. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתה של עבירה זו ועל הצורך להיאבק בה באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה, וראה לעניין זה ע"פ 4311/12 **סורי נ' מדינת ישראל** (8.11.2012). מדובר בעבירה הפוגעת ברכוש הציבור, בעלת פוטנציאל ממשי לפגוע גם בשלום הציבור, ובמקרה דנן - לאור כוונת המרמה שעמדה ביסוד ההצתה - נראה כי קיים פוטנציאל פגיעה אף באותם ערכים שנועדו לשמר ולשמור על תקינות מערך הביטוח והדיווחים לחברות הביטוח.

גם עבירת הטרדת העד נחשבת כעבירה שאינה קלה, וזאת בהינתן הצורך לשמור על טוהר ההליך החקירתי וטוהר ההליך השיפוטי, ולאפשר לעדים למסור עדויות ללא כל חשש שמא מי מהמעורבים באותה פרשה לגביה מסרו עדות, ייצור עימם קשר ויבקש לשנות את עדותם.

לצד האמור לעיל, יש ליתן את הדעת למספר נתונים המשליכים אף הם על מתחם העונש ההולם:

(א) **מעשיו של נאשם 1** הובילו להרשעתו בעבירת סיוע, מבלי שלנאשם זה היה מניע כספי לסייע בהוצאת התכנית אל הפועל. גם מוטיב הסיוע העולה מהמעשים, נראה ככזה שאינו בעל תרומה מכרעת להוצאת התכנית אל הפועל, וזאת בהינתן העובדה כי הנאשם לא סיפק למצית (דונל) פריטים ייחודיים או נתונים בלעדיהם ההצתה לא הייתה יכולה לצאת אל הפועל.

(ב) כאמור לעיל, **מעשיו של נאשם 2** הסתכמו בקשירת קשר לביצוע הצתה, ודומני כי קיימת משמעות לא מבוטלת להסכמת התביעה להסתפק בעבירה זו, וזו בלבד בהקשר לאותו אירוע.

גם בהקשר לעבירה של הטרדת עד, יש ליתן את הדעת כי בקשתו של הנאשם הסתכמה "בבקשה", מבלי שלווה אליה מסר מילולי מאיים וכדומה.

(ג) הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה נלקח אף הוא לצורך קביעת המתחם, ובענייננו, אין חולק כי מדובר בנזק קל בלבד, כאשר חברת הביטוח אף סירבה לשלם לנאשם 2 את התגמולים (ואין חולק כי עשתה זאת כדיון). יוצא אפוא כי הנזק המשמעותי הוא בעיקר במישור הפוטנציאלי, אך בפועל - פעילותם העבריינית של הנאשמים גרמה לנזק קל בלבד.

(ד) מתחם העונש ההולם מושפע גם מהפסיקה הנוהגת, ואלה פסקי הדין אותם ראיתי כרלוונטיים:

ע"פ 9387/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.9.2017) שם נגזר עונש של **שמונה חודשי מאסר** על נאשם שהורשע בעבירה של סיוע להצתה (אופנוע, על רקע סכסוך עברייני) ושהייה בלתי חוקית בישראל. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

ת.פ. (מחוזי חיפה) 44400-04-16 **מדינת ישראל נ' טראבלסי** (23.1.2017) שם הורשע הנאשם בעבירה של סיוע להצתה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם **הנע בין 6 חודשי מאסר ל- 24 חודשי מאסר**, וגזר על הנאשם **שמונה חודשי מאסר** לריצוי בפועל.

ת.פ. (מחוזי תל-אביב) 29681-04-13 **מדינת ישראל נ' אסמאעיל** (11.11.2013) שם הורשע הנאשם בעבירה של סיוע להצתה (מבנה), על רקע סכסוך עברייני. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם **12 חודשי מאסר** לריצוי בפועל.

ת.פ. (מחוזי תל-אביב) 30992-10-13 **מדינת ישראל נ' ברכה ואח'** (18.9.2017) שם הורשע נאשם 1 בעבירה של סיוע להצתה. באותו מקרה שהתנהל בפניי, קבעתי מתחם **הנע בין 4 חודשי מאסר ל- 12 חודשי מאסר**, וגזרתי על הנאשם **4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות**. לציון כי במקרה דנן, דובר היה בנאשם שהסיע אחר על-מנת שאותו אחר יצית רכב במגרש חניה מבודד, ועל כן ניתן לומר כי נסיבות המקרה שלפנינו כעת, חמורות יותר.

ת.פ. (מחוזי תל-אביב) 66008-11-16 **מדינת ישראל נ' חיים ואח'** (13.12.2017) שם הורשעו שני נאשמים (אב ובנו) בעבירה של הצתה (בית עסק לצורך הונאת ביטוח). בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם-האב עונש של **12 חודשי מאסר** ואילו הנאשם-הבן עונש של **6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות**. לציין כי שני נאשמים אלו הורשעו בעבירה מוגמרת במובחן מהנאשמים שבפניי.

באשר לאישום השני, דומה כי גם לפי הפסיקה שהוגשה על-ידי התביעה [לרבות ת.פ. 79509/14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.1.2016) על סקירת הפסיקה המפורטת הכלולה בו] המתחם **צריך להתחיל ממאסר מותנה ולהסתיים במספר חודשי מאסר**. עוד אציין כי באותם מקרים בהם הוטלו עונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, דובר בצירוף של עבירות איומים להטרדת אותם עדים, צירוף שאינו קיים בענייננו.

(ה) במסגרת ת.פ. 18156-10-16 נגזר דינו של המצית (דונל), בהסדר טיעון סגור ל- 16 חודשי מאסר.

12. טרם אקבע את מתחמי הענישה, אציין כי לטעמי יש לקבוע מתחם ענישה אחד הכולל את שני האישומים **בעניינו של נאשם 2**, וזאת בהינתן העובדה כי שני האירועים קשורים ביניהם קשר הדוק ובהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקת בית המשפט העליון [ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014); ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' דלאל** (3.9.2015)].

13. על יסוד האמור לעיל, ראיתי לקבוע את מתחמי הענישה באופן הבא:

בעניינו של נאשם 1 שהורשע בעבירה של סיוע להצתה באישום הראשון, ינוע המתחם בין 6 חודשי מאסר ל- 12 חודשי מאסר. מתחם זה מתיישב גם עם העונש שהוטל על דונל.

בעניינו של נאשם 2 שהורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (באישום הראשון) הטרדת עד והפרת הוראה חוקית (באישום השני) ינוע המתחם הכולל לאירוע בין 6 חודשי מאסר ל- 14 חודשי מאסר.

קביעת העונש המתאים

15. לאחר שנקבעו מתחמי ענישה, יש לבחון את אותן נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ואת ההליכים השיקומיים שעברו הנאשמים על-מנת לקבוע את העונש המתאים לכל אחד מהם.

ואלה השיקולים הרלוונטיים:

(א) הודאה וקבלת אחריות - מדובר בשני נאשמים אשר הודו במיוחס להם וקיבלו אחריות מלאה על מעשיהם, ומכאן שיש להעניק להם את אותה הקלה מתבקשת בענישה. אציין כי אני ער לעמדת נאשם 2 בפני שרות המבחן, אולם סבורני כי לאור נטילת האחריות בבית המשפט ונטילת האחריות בפני מטפלו במרכז "קרבה בטוחה", אין לראות בעמדתו בפני שרות המבחן ככזו המערערת את הודאתו או מכרסמת במוטיב הפנמת הפסול במעשים.

(ב) עבר פלילי - עברו הפלילי של נאשם 1 אינו מכביד והוא כולל, כאמור, הרשעה אחת בעבירת סמים שבוצעה לפני כ- 5 שנים בגינה ריצה עונש מאסר בעבודות שרות. גם עברו הפלילי של נאשם 2, על אף שניתן לראות בו כעשיר ומכיל עבירות אלימות, אינו מכביד במידה המצדיקה החמרה בענישה, שכן מדובר בעבירות ישנות, וכפי שציינתי לעיל, רובן המכריע של אותם הליכים הסתיימו בענישה מותנית.

(ג) **נתונים אישיים** - אין ספק כי נתוניהם האישיים של שני הנאשמים הם כאלה המצדיקים התחשבות בעונש.

בעניינו של נאשם 1 - מדובר בנאשם אשר נקודת הפתיחה בחייו הייתה לא מן המשופרות, וחרף זאת, הצליח להתנהל בצורה נורמטיבית, ולמעט אותה הרשעה משנת 2012, שמר על התנהלות תקינה באופן יחסי. הנאשם אב לילד קטין, עומד להתחתן בשנית, ומצוי בתחילתה של דרך חדשה, אופטימית הרבה יותר עד לנקודת הזמן הנוכחית.

בעניינו של נאשם 2 - הדברים עלו בהרחבה בתסקירי שרות המבחן ובמסמך נע/2. אוסיף כי נתתי משקל גם לתאונת הדרכים הקשה שעבר הנאשם לפני מספר שנים, וגם לקריסתו הכלכלית.

(ד) **השפעת העונש על משפחותיהם של הנאשמים** - שני הנאשמים הורים לילדים קטינים, וברור כי ענישה הכוללת מאסר מאחורי סורג וברית, תשפיע באופן כזה או אחר על אותם קטינים.

(ה) **סיכויי השיקום** - שני הנאשמים הצליחו להוכיח כי קיימים בענינם סיכויי שיקום משמעותיים. שני הנאשמים שיתפו פעולה עם הליכי הטיפול, הפיקו מהם תועלת, והפרוגנוזה לגבי שניהם היא פרוגנוזה חיובית. עדותה המרשימה של אשת נאשם 2, לימדה אף היא על ההתגייסות המשפחתית לטיפול בקשייו של נאשם 2, ודומני כי התגייסות מהסוג דן מהווה צעד מבטיח בדרך הנכונה.

על יסוד האמור לעיל, נראה שלא בכדי המליץ שרות המבחן להסתפק בהטלת ענישה בדמות עבודות שרות, ולהימנע מהטלת ענישה הכוללת מאסר מאחורי סורג וברית.

אף שאין מדובר בהליכי שיקום המצדיקים חריגה ממתחם העונש ההולם, נראה כי מדובר בהליכי שיקום שיש בהם כדי למקם את הנאשמים, בצירוף ליתר הנתונים, ברף התחתון של מתחם הענישה.

16. בחינת עתירת התביעה לעונש, מלמדת כי המרחק בין העתירה לבין מאסר בעבודות שרות הוא מצומצם ביותר, עד כי אין הצדקה לקטוע את הליכי השיקום.

כך, בעניינו של נאשם 1, עומדת העתירה על 12 חודשי מאסר בניכוי תקופת המעצר, כך שהלכה למעשה, עותרת התביעה לעונש של 10.5 חודשי מאסר. עונש זה משקף יותר ממחצית מעונשו של דונל, ואינני סבור כי קיימת הצדקה לכך בנסיבותיו של המקרה שבפניי, כך שיש בעונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ללא ניכוי תקופת המעצר, כדי לשקף את מכלול האינטרסים הרלוונטיים לענישה לרבות האינטרס הציבורי.

כך, בעניינו של נאשם 2, עומדת העתירה על 8 חודשי מאסר בניכוי תקופת המעצר (כחודשיים), כך שממילא, גם ענישה של שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ללא ניכוי תקופת המעצר, תשקף את אותה עתירה ולא תפגע בהליכי הטיפול עליהם עמד שרות המבחן.

17. סוף דבר, ראיתי להטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות החל מיום 15.4.18 שאז יתייצב הנאשם בשעה 08:00 בבוקר בפני הממונה על עבודות שרות לצורך ריצוי עונשו.

ב. 6 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום את העבירה בה הורשע.

ג. קנס בסך ₪ 2,000 אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.6.18 או 10 ימי מאסר תמורתו.

נאשם 2

א. 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות החל מיום 16.4.18 שאז יתייצב הנאשם בשעה 08:00 בבוקר בפני הממונה על עבודות שרות לצורך ריצוי עונשו.

ב. 6 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום את העבירות בהן הורשע.

ג. קנס בסך 2,000 ₪ אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.6.18 או 10 ימי מאסר תמורתו.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה. טלפונים ניידים שנתפסו, מכשיר DVR, מצלמות יושבו לנאשמים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ח, 18 מרץ 2018, במעמד הצדדים.

חתימה